

Lapsepõlv emaiigatsuse tähe all

Hedvig Hanson on kujunenud eripäraseks muusikuks ja tundlikuks loomehingeaks paljuski tänu lapsepõlvele Tõrvas vanaema juures. Teismelisena Tallinnas elades oli ta palju üksi, ainsaks kaaslaseks Whitney Houstoni muusika.

VAID AASTA KOOS ISAGA

Aasta oli siis 1975, Hedvig on pildil neljakuune. Lauljast ema Novella Hanson ja näitlejast isa Tõnu Kilgas elasid siis mõlemad Tartus ja käisid Tõrva vahet, kus on tehtud ka see foto. "Nad olid abielus aasta ja sama kaua elas isa ka minuga koos. Eks mu vanemad olid mõlemad kompromissitud.

Novella on ju sama tugevast puust nagu minagi. Ema amet oli selline (laulis ansambelis Laine, hiljem Fixis ja varietees), et ta lendas palju ringi, käis Venemaal ringreisidel ja andis kontserte. Minu kõige teravam mälestus lapsepõlvest ongi igatsus ema järele. Isa ma ei osanud igatseda, ta läks nii vara ära ega suhelnud meiega aastaid. Hakkasin isaga alles siis suhtlema, kui teismelisena kolisin ema juurde Tallinnasse elama."

ÄRGE VIIGE MIND LASTEAEDA!

Viieaastane roosa tutiga Hedvig soovis 1980. aastal vaid üht: ärge viige mind lasteaeda! Pilt on tehtud Tõrvas Mõmmiku lasteaias rutiinse pildistamise käigus. "Ma ei armastanud üldse lasteaeda. Seal olid mõned lemmikud, kelle pärast nõustusin minema - lauluõpetaja Anu ja sõbranna Dagmar, kellega olen sõbranna siiani. Ka kool ei olnud minu lemmikkoht. Ma ei ole siiani suure seltskonna fänn, kuigi olin lapsena loomult rohkem möllu- ja naljainimene, täielik ekstravert. Olen aru saanud, et inimgruppides on mulle oluline üks lähedane inimene, et tunneksin end turvaliselt."

SAMA OLULINE NAGU EMA

1981. Kuueaastane Hedvig oma suure iidoli Silvi Vraidiga. "Ema võttis mind vahepeal esinemistele kaasa, kuigi see võis olla talle tüütu. Eriti tüütu oli see kindlasti aga Silvile, sest ma ei lasknud tema käest ka lahti. (Naerab.) Ka pildil hoian temast kinni - ta oli minu! Silvi on minu teine kiindumus pärast lapsepõlvesõbranna Dagmarit. Tol ajal oli ansambelis Fix kaks lauljat - minu ema ja Silvi, aga miskipärast meeldis Silvi mulle rohkem. Tal oli sisemist jõudu, tema tugev hääl ja natuur kütkestasid ning ta oli tähtkujult samuti Sõnn. Minu ema oli laval tagasihoidlik, tema natuur on teistsugune. Silvi on laulmise mõttes mu esimene mõjutaja, laulsin kodus tema laule, ema saatis klaveril - laul "Vaid üks pilk, olen armund maaaaaa!" on isegi salvestatud. Kui Silvi laulis laulu "Tütreste väike", mõtlesin - ta laulab seda mulle! Ju tundsin emalikkusest ja emast puudust - Silvi oli vägev naine, kelle poole tõmbas. Ta tegeles sel

Kroonika

07.08.2020 00:00

Ingrid Veidenberg

103000

1,42,43,44

Teater Vanemuine

Estonia teater

ajal juba horoskoopidega ja tegi mulle teismelisena mu sünnikaardi.

Paradoksaalne on, et 1994. aastal olime Eesti eurolaulu konkursil konkurendid. Me ei läinud otseselt teineteise vastu, aga olukord oli väga tobe. Mul ei ole Silvi vastu kunagi midagi olnud, aga pärast "Nagu merelaine" võitu me eriti enam ei suhelnud."

HURRAA, MUL ON ÕED!

"Ühel hetkel sain teada, et mul on ka poolõdesid. Olen siin pildil 21aastane ja oma poolõdedega 1996. aastal Estonia teatri garderoobis pärast muusikali "Hello, Dolly!" peaproovi. Käisime vaatamas, kuidas isa laval mängib. Ellen (Tõnu Kilgase suhtest Tatjana Järviga) tuli minu ellu, kui ta oli kolme-aastane. Piretist (Tõnu Kilgase suhtest Katrin Karismaga) sain hiljem teada. Ma tõesti rõõmustasin nende üle: mul on nüüd õed! Olin ju üksiklaps. Kuigi nad olid väikesed minu kõrval, tahtsin väga nendega suhelda. Elleniga elasime mingil ajal Mustamäel kõrvalmajades, ka Piretiga olime tema teismelise-aastatel väga lähedased – ta käis mul Tõrvaski külas. Praegu elab igaüks oma elu ja peab omi võitlusi. Mina soovin neile igal juhul head ja tunne nende suhtes on jätkuvalt väga soe."

HARV HETK ISAGA

"See oli isa ja ema vaheline harv hetk, kui nad omavahel suhtlesid, ja sain käia Vanemuise teatris isa juures. Ma ei käinud siis veel koolis, aga mälestus Vanemuise teatrist ja selle lavatagusest melust on väga ere. Isa ma kartsin. Sest ta oli võõras, temast õhkus sigaretilõhna ja habemetüügas oli kare, kui mulle musi andis - olin ju kasvanud ema ja vanaemaga. Eks see kohmetus paista ka pildilt välja. Mina ei tunne end mugavalt, ja isa ka. Isaga muutus meie suhe veidi lähemaks, kui ta elas koos Katrin Karismaga. Mul oli siis korraks päris perekond ja see tunne meeldis mulle väga - et saadakse ühiselt õhtusöögilaua taga kokku ja räägitakse päevast. Sain kurta oma muresid isale või Katile, lahkasin nendega isegi oma tollase õnnetu armastuse teemat. Aga see jäi üürikeseks hetkeks mu elus."

VÄIKELINNA TÜDRUKUST PEALINNA PREILIKS

Hedvig kolis Tõrvast ema juurde Tallinna elama 12aastaselt. "Minu jaoks oli suur šokk minna Tõrvast vanaema majast, kust läksin jalgsi kooli ja kus on läheduses järv ning imeline loodus, elama Lasnamäe korterisse. Aga kuna ma nii väga tahtsin ema juurde, olin valmis minema ükskõik kuhu. Elasingi siis viiendas mikrorajoonis, kus eksisin pidevalt ära - ma ei leidnud oma kodumaja üles ja mobiiltelefone polnud. Kodumaja otsimine ühesuguste paneelmajade vahel oli mu suuremaid šokke tol ajal. Käisin kesklinnas 21. koolis ja bussid olid hommikuti nii täis, et oli

oht jääda bussuste vahele. Ema käis õhtuti varietees tööl ja mind valdas teine tunne - sain ema juurde, aga olin veel rohkem üksi kui varem. Eks emal oligi mind keeruline võtta enda juurde oma töö ja elukorralduse juures. Plussiks oli, et harjusin üksindusega nii ära, et ma ei karda seda enam, naudin hoopis. See ei ole enam kurb mu jaoks. Teiseks sain tohutu elukooli. Mind lükati külma vette ja öeldi: uju! Üksi kooli, üksi õhtul muusikakooli. Jõudsin hilja õhtul koju, astusin kodumaja lifti, mida kartsin pööraselt, sest see kolises sõites, ja ema oli juba tööle läinud. Minu kaaslasteks olid Soome televisioon ja Whitney Houstoni muusika."LAVAKIINDUMUSED

"Olen kõikidesse muusikutesse, kellega laval duetti olen laulnud või lähedasemat koostööd teinud, alati väga kiindunud. See on muusika pinnalt tekkinud sügav hingeline kiindumus ja Pearu oli kindlasti üks neist kiindumustest. Pearu on hästi südamlis inimene, ta läks mulle väga hinge. Pildil tähistame Pearuga "Nagu merelaine" võitu 1994. aastal ja meie laulu "Kallim kullast" kaotust. Tegelikult olime väga pettunud! Nagu näha, elasime afterparty'l ennast välja. "Nagu merelainet" pidin algselt laulma mina, tegin Ivar Musta viisile isegi sõnad ja laulsin selle stuudios linti. Siis pakkus Alar Kotkase tiim mulle aga laulu "Kallim kullast", mis tundus algusest peale palju ägedam. Loobusin Ivar Musta laulust, millele tehti uued sõnad ja leiti uueks esitajaks Silvi Vrait. Pärast seda esinesin viis-kuus aastat koos ansambliga 2Quick Start. Eks nad mind sellepärast tahtsid, et mul oli kõva hääl. Kui "Neiu mustas kleidis" oma pikka soolot pidin tegema, ütles Alar Kotkas alati: pane nüüd looma! Tee loomahäält ühesõnaga. See ei olnud laulmine, vaid loomahääle tegemine. (Naerab.) Minu teine lavakiindumus oli Koit Toome. Ma ei võta enda kõrvale lavale kunagi inimest, kes ei pane mu silma särama. Laval tekkinud hingeline kontakt on palju sügavam kui intiimsuhe. Koiduga sidus meid ühine muusikamaitse ja pildil esitame telesaates laulu Koidu duettide plaadilt 1997. aastal."

ENESEOTSINGUTEST OMA MUUSIKANI

Ansambli 2Quick Start hing Alar Kotkas võttis Hedvigiga ühendust kohe pärast "Kaks takti ette" saate võitu 1993. aastal.

"Enesetõestamiseks oli vaja teha kõva häält ja näidata välist hiilgust. Olin sel ajal hästi painduv, võisin vabalt visata spagaati. Loomulikult olin ka edev, sest sa ei lähe lavale, kui pole edevust. Bändiga esinemas käies olid mul isegi tantsutüdrukud.

Kui neli aastat hiljem tuli mul välja esimene džässiplaat, sain aru, et mulle meeldib selline muusika tunduvalt rohkem. Otsisin sel ajal juba oma muusikat ja olen väga tänulik, et selle leidsin."

INSPIRATSIOON VARIETEEST

Hedvig soovis lapsena saada tantsijaks.

"Siin esinen oma koduvarietees. Kuna mu ema töötas varietees,

sain temaga vahetevahel kaasas käia. Lapsele keelatud maailm tundus ukse vahelt piiludes maagiline - mida kõike seal nägi! Oli kitsas koridor, kus tehti meiki ja vahetati riideid, kogu see paljastatud kehade maailm! Sain proovida sulgi ja litreid, mida ma praegu üldse ei armasta. Ju sain selle tunde lapsena kätte. Kui boast lendas mõni sulg või kostüümi küljest litreid, haarasin need kõik koju kaasa. Sobitasin kodus krabatud asjad kokku ja vanaema õmbles mulle kostüüme. Tõrva majas oli ühes toas minu garderoob, teises esinemistuba, kus oli kassettmakk, mida vanaema pani pausi peale, kui riideid käisin vahetamas. Vanaema oli minu kostümeerija ja helitehnik. Minu esimeseks publikuks olid vanaema naabrid Lilli, Olga ja Selma."

HELISEVAD ÕHTUD Hedvig esineb soolokontsertidega augustis taas Eesti mõisates.

Toomas Tuul

Väino Silm

INGRID VEIDENBERG